

EVANGELINE BÖÖTH, KINDRAL

WILLIAM BÖÖTH, ASÜTAJA

HENRY BOWER, TERRITÓRIUMIKOMANDÖR

SÕJAHÜÜD

PÄASTEARMEE AMETLIK

HÄÄLEKANDJA EESTIS

Nr. 119

Juuni 1939

11. aastakäik

kirjandusmuuseum

5.51.90

„Ja kõik välja puud peavad käsi laksutama.“

(Jes. 55:12.)

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline peakorter, London,
101 Queen Victoria Street.

Eesti peakorter, Tallinn, Tatari 30—2.
(Telef. 419-68.)

AMETLIKUD TEATED.

Ülendatud proovileitnantid:
Kadett Valerius Puusepp.

Käsitatud:

Kapten
Maria Blees — Rakvere.
Hilda Eimann — Rakvere (as-
sist.)

Valdur Muul — Tallinna II.
Karl Nurmela — Tartu.
Ksella Tenen — Tartu (as-
sist.).

Leitnant
Aleksander Hõbelaid — Tal-
linna I.

Proovileitnant
Valerius Puusepp — Tallin-
na I.

Richard Sjöblom.
Peasekretär.

Regiooni juhi ringvaade.

Jumal kutsus 3. mail meie armastatud ja lugupeetud terri-
tooriumi juhataja, **komandör Boweri**, ära siit maistest
võitlustest.

Kuigi komandör oli paar
nädalat haige, tuli surmatea-
de meile otomata, ja suur oli
meie kurvastus Eestis. Pääs-
tearmee Eestis on kaotanud
palju komandöris, ja isikli-
kult olen kaotanud alati aru-
saaja ja osavõtvä ülema ja
nouandja, keda ühes oma abi-
kaasaga alati tänuga mäleta-
me. Pühapäeval, 7. mail oli
me matusel Helsingis, millest
kirjeldus leidub 4. ja 5. lehe-
küljel.

Proua komandör Bower,
keda see lõkk raskesti ta-
bas võõral maal, sai Jumal-
lale imelikku jõudu ja ta käi-
tus sangarikult neil raskel
päeval. Sügava mulje jättis
kõikidele see, et ta laskis ko-
mandöri matta Soome mulda,
kus ta võitluses oli langenud.
Tahame jätkuvalt palves mõ-
elda proua komandöri, kes
ka lubas meid Eestis alati mä-
letada armutrooni ees.

**Ohvitseride ümberpaiguta-
mine** toimus Eestis maikuu
alguses ja puudutas kõiki kor-
pusi. Kuhu keegi läks, võib
näha ametlike teadaandeist
sellest lehes. Teame, et Jumal
oma õnnistustega tahab olla
kaas igaiühaga, kes teeb
kohtlase meeleaga tema riigi
tööd. See ümberpaigutamine
oli komandör Boweri viimseid
korraldusi; ja juhatus ta oma
viimsete koosolekud Eestis.

Rahvuslik üleskute. Tahan
sellega tänada igaiühte, kes tei-
nud midagi selle korjanduse
heaks, nii andjaid kui korja-
jaid. Kindlasti on suurem osa
(Järg 4. veerul).

Pöletav ja paistev valgus.

Kirjutanud komandör Samuel Brengle

ÜKS teaduse lahendamata proble-
emidest on see, kuidas tekita-
da külla füüsilist valgust.
Probleem, mida usk on lahendanud
ja peab lahendamata, on see, kuidas
tekitada vaimilist valgust, mis on tu-
line ja mis ei ole midagi muud kui
vanaaegne usk. Jeesus ütles oma
eelkäijast Ristija Johannest: „Ta
oli põletav ja paistev valgus.“ Tema
Kirjutatud komandör Samuel Brengle

paistis Jerusalemani, ja kogu Jundamaa ning Jordani ümbruse rahvas oli
kohkunud ja äratatud valgusest ja läks välja, et näha ja kuulda; ta põles
nende kõrvades ja külmades südames, kuni hulga tunnistasid oma patte.
Meie loeme, et kui Mooses tuli alla Siinai mäelt, kus ta kohtas Jumal-
lat, siis: „Israeli lapsed ei võinud mitte üksiklinal Moosesse palgesse va-
nada tema palge au pärast, mis siiski pidi ära lõppema.“ (2. Kor. 8:7;
2. Moos. 34:29—35). Veel loeme Tohvannest: „Ja kui kõik, kes surres
kohtus istusid, üksiklinal tema penle vastasid, siis nägid nemad tema palge
otseku inglil palge olevat.“ (Ap. 16:15).

Mõni aeg tagasi keegi Chicago mitmekordne miljonär kõneles ühel
Armee koosolekul ja ütles muuseas, et üks asi, mis alati väga mõjutanud
teda, vaudates salvatsioniste, oli süra, mis peegeldus nende nägudes. (Et
see süra ilmi ei kaoks!) Seda süra tekitab taevalik tarkus, mis tuleb Jumal-
lalt tunnistest usu läbi Jeesusesse ja rahu läbi heast sidametunnistest
ning armastusest kõikide vastu.

Kuid need, kes äratanud inimesi õiglusele, ei ole
mitte ainult särav valgus, vaid põletav tuli. Johannes
pöletas enesele teed uinuvatesse südamesse oma aja inimestele ja ära-
tas üles kogu Palestiina. Tohvannus pöletas süüdlaste preestrite ja kohtu-
mõistjate hingedes, kuni nende viha ei tundnud piire ja nad teda välja
lükkasid ja surmasid kivirahale alla. Apostlid põletasid oma tee paanade
hinnades ja tävitsatsioonid häiveldes ühes sellega rüvedes ja tooruse
(Room. 1:22—32). Asutaja ja Armee oma valgustasid ja põletasid oma tee
läbi mõistmatu kurjuse ja toadmatuse, üksiklõksuse ja pilke ja põletuse,
organiseeritud kõva vastupanu takistustest. Ja hulga väiksemaid mehi ja
naisi on võtnud oma tee sama tule läbi.

Mis on see tuli? See on armastus. See on usk. See on
lootus. See on äärmine andumus. See on jumalik: formaalsus, tseremo-
onia, leiguse, üksiklõksuse ja vaimilise surma sallimatus. See on liht-
sus ja pühendus surmale. See on Jumala Püha Vaim, põledes aland-
liku, püha ja usklikla inimese läbi ja sees.

See on vaim, mis vaimustas Jonatani ja tema sõjariistade kandjat
minna pilkava vilisti vastu ja laiali ajada tema väge; see vaimustas
Taavetit välja astuma häbemata hiiglane vastu ja põgenema ajada uhket
vaenlast; see vahvustas Tanieli ja tema kolme sõpra minna lõviku ja
seitsmekordselt köetud ahju, ennem kui olla truukseda Jumalale, süd-
ametunnistusele ja isade usule.

See on vaim, mis vaimustas John Knox'i hüüdma Jumala poole:
„Anna mulle sõinama, ehk ma suren.“ see viis Lutheri peaaegu kindlalt
surma võimaluse juures ütles oma sõpradele: „Ma tahan minna Vormsi,
kuigi seal oleks sama palju kuradeid linnas kui telliskive majakustel.“

See on vaim, mis vahvustas ohvitseri ühes väga tuimas korpuses,
linnas, mis täis üksiklõksust ja vastumeelust, iga nädal teine õo paluma
kabe või kolme samasuguste hingede, kes jagasid temaga raskust, kuni
Jumal äratas kogu linna, linnapea sai tema sõbraks ja kaitsjaks ning
linna ametnikud ja õpetajad külastasid tema pärastõnniseid pühapäeva-
koosolekuid linna saalis. Rahvas andis talle raha use rummi jaoks ja
muusikariistu suure orkestri jaoks, samal ajal platvorm täitus sõduritega,
kes olid võtnud tulla oma ohvitserilt.

Teie küsite: kuidas võime saada tuld? Ma vastan: mitte
pidutsedes vaid paastudes; mitte mängides, vaid paludes; mitte magades
ja haiseldes, vaid valvates ja hoolsalt otsides Jumalat ja hingest, kes
Tõmest tulevad; mitte pealikandest läbi vandates „Sõjaküüdit“ ja Inge-
des ajalehti ja ahnelt nautides naljalikke ja sportuudiseid, vaid ürides
Pühakirja.

Tulega inimesed on saanud tuttavaks Jumalaga.
Nad on oodanud Teda sõnakundlikult, nagu Tema käsk räägib. (Jes.
26:8, 64:5). Nad ei ole ainult kahetsenud pattu ja pööranud Jumala
poole, vaid nad on igatsenud Teda surema innuga kui merehädalised
laevamehed otavad hommikut. Nad on näinud ja lanunenud Tema järe-
le ja nad on leidnud Teda, ja kui nad leidsid Teda, nemad löid leigit-
sema. „Meie Jumal on hävitaja tuli“, ja püha tuli leigitse igas hing-
ges, kes elab Temaga.

Pühaduse ja armastuse tuli läbibast inimest, kes puudutab Jumalat,
häiveldes vana elu, asetades use inimese vana asemele — inimese uute
soovidega, use vaimustuse ja iseloomuga, uute lootuste ja kalduvustega
ja innuga. Kuid kui inimene on usu, usk on vana — sama vana kui
nelipõlv ja Kolgata; vana kui miristaja, suitsete, leigitsete Siinai, ja
lõpvi põgas, mida Mooses nägi; vana nagu Aabram ja Eenoq ja Abel.

Tulega inimesed on usu inimesed. Nad usuvad Jumal-
at, ja nad põletavad sellepärast, et nad usuvad. Nad usuvad, et Jumal
on ja et Ta vastab neile, kes Teda otsivad. (Eebr. 11:6). Tulega inimes-
tel on üksilduse ajad salajaks palveks. Nemad on üksi Jumalaga, nagu
Jeesus oli oma palvetes, nagu Johannes oli kõrvas, nagu Mooses Siinail,
Nagu Elias Horeebil. Tulega inimesed armastavad Jumalat.

Tulega inimesed on enastohverdavad ja enast-
salgavad. Nad ei sega endid selle maailma asjadesse. Nad ei sega endid
maailma inimestega, kui ainult selleks, et teha neile head, ja kui võima-
lik, võita neid Kristusele. Nad hoiavad tuld oma südames kui oma ains-
sat kaitsjat ma peal ja oma tunnistust taevale.

Võta omale aega...

Võta omale aega, öelda lah-
kesti jumalaga su omas-
tele, enne kui lähed oma igä-
päevasesse töösse. See teeb su
töövaeva hõlpsamaks ja ker-
gendab su meelt.

Võta omale aega palumi-
seks hommikul ja õhtul. See
on sulle kilbiks päevases võit-
luses ja kuumuses. Sa magad
paremini, kui oled usaldanud
end Jumala varju alla.

Võta omale aega igal püha-
päeval Jumala sõna kuulami-
seks. Aga võta omale aega
enese kogumiseks juba enne
seda ja jää sisemisse osasa-
misesse peale seda. Siis saad
jõudu kogu nädala vaeva
kandmiseks.

Võta omale aega õppida
enam tundma Kristust ja saa-
da enam ja enam ühendatud.
Temaga. Sest igauks meist
läheneb kiirusega sellele
tunni, kui Tema käsi ja Tema
ligiõlu tähendab meile enam
kui kõik muud maailmas.

Võta omale aega alla lahke
kõikide nende vastu, kes on
su ümber ja kes külastavad
sind. Katsu valmistada neile
rõõmu ja julgustada neid,
püüa olla neile abiks ja lohu-
tuseks nende muredes ja ras-
kustes.

Jeesuse veres on jõud

Aigus 1. veerul.

andjaid andnud seda, mis nei-
le enestelegi tarvilik oleks ol-
nud ja iga korjaja on saanud
ennast ära unustades palju
väsitavaid samme teha ja
ehkki sageli ka lahkestuid
ütlusi kuulda. Mõned on erili-
selt kiitusevääriliselt tegutse-
nud, aga ka need, kes on võinud
teha vähem, on tundnud
kindlasti Jumala õnnistust,
kui nad teinud, mis nad on
võinud. Jumal tasub igaiühle,
mis on tehtud armastusest tem-
a ja suremate hingede
vastu. Olen rõõmus, et võin
teatada, et kõik korpused on
läinud üle oma sihi. On aga
veel palju tarvis, et võiksime
laiendada oma tööd, aga usus
vaatame tulevikule.

Juunikuu on viimane kuu
meie erilises armastuse vaim-
u arendamise riinakuks,
mis on jätkunud mõõdund
aasta lõpust. Käesoleva kuu
moto on edasimineku-vaim.
See on meenutuseks meile, et
kuigi erilised riinakud lõpe-
vad, ei tohi meie kunagi peatuda,
vaid peame minema
alati edasi. Ongi tarvis minna
veel palju edasi, enne kui ju-
malik armastuse vaim on ha-
aranud meid tervelt, aga saagu
see siindida.

Pattude andestus ja uussünd.

ON auline, kui meie patud on andestatud, aga veel aulisem, kui oleme uuesti sündinud. Jeesus ütles kord Jeruusalema nõukogu liikmele Nikodemusele: „Kui keegi ei sünni ülevalt, ei ei või tema mitte jumalariiki näha.“ Seda Ta ütleb tänapäev veel igapähele. Uus elu, uue jõuga, uute sihtidega, uue huviga ja uue armastusega. Vana elu kõigi konarlustega ja patuga on möödunud. See on uussünd, või mida meie nimetame ka pöördumiseks. Kui Jumal oma Poja Jeesuse Kristuse pärast andestab meie patud, siis on värv avatud uuele elule, pöördumisele. Aga andestuse läbielamisel ei ole veel küllalt, on tarvis minna läbi värvaga ja alata rännakut uuel eluteel. On palju inimesi, kes on kord saanud pattude andestust, aga nad ei alanud uut elu, läksid tagasi ja olid just needsamad, kes ennemgi.

Ei ole küllalt, kui me palume kord-korra järele andestust pattudele. Ma kardan, et mitmed usuvad, mõtlevad ja õpetavad nii. Sellest ei ole küllalt, kui vanale riidele pannakse uus üle. Ei, meie peame otsima Jumala armu ja jõudu, selleks, et elada uut, „ümberpöörnu“ elu tegudega ja viljadega, mis jäävad seisma Tema kõiknägeva pilgu ees. Uue elu ei ole mingisugust kasu pattude andestusest, ei mulle enesele ega ka teistele. Uue elu ei saa näha Jumalat ega Tema kuningriiki. Jeesus ütles: „Kõik ei saa mitte taevariiki, kes ütlevad: Issand, Issand, vaid need, kes teevad minu taevase Isa tahtmise järele.“ Võib-olla mõni küsib ühes Nikodemusega: „Kuidas võib see sündida?“ Sinu Jumal mõistab sind ja Ta ootab, et ta võiks sinu hinge uuesti sünnitada, kui sa ainult tuled alandlikus palves ja annad ennast tervelt Tema kätte. Tee seda täna, just praegu!

EMADELE JA KODULE

Teeni Jumalat esiteks kodus.

KELLEGI ohvitseri öde kirjutas oma vennale ja ütles, et ta on päästetud. Kirja järele otsustades olnud tal imelik läbielamine. Vastuseks kirjutas vend oma rõõmst ja andis temale mõned head näpunäited.

Aeg-aja järele jutustas öde oma edusammudest, mida ta tegi. Ta oli vannutatud lipu alla ja kandis täit univormi. Peale selle tuli rõõmus teade, et ta võitnud esimese hinge Jumalale. Vend nägi, et tal oli tung minna edasi võitluses.

Tema suvepühkuse aeg ligines. Loomulikult oli ta rõõmus tulles koju, ja eriti oli ta huvitatud näha, kuidas öde läheb edasi. Sellepärast, kui ta tuli koju, ütles ta oma emale: „Kui hea, et Anni on päästetud ja töötab tublisti kui salvatsioonist.“ „Ja,“ vastas ema, „ta töötab hoolsasti korpuses, ja ma usun, et ta teeb palju head, aga —“

„Ja värsinud ema valkis ja näis olevat väga mures. Siis oli mele seltsilisele selge, et ta ema kandis nüüd rasket koormat oma väikeses kodus. Anni oli nii

täidetud oma vastietud õnnega, soovis jutustada sellest igapähele ning võttis osa igast koosolekust ja tunnistas Jumalast. Ta oli unustanud, et kuigi armastus ei pea piirama ainult kodu tarvis, armastus pidi just algama kodus.

Vend-ohvitser leidis võimaluse rääkimiseks Anniga mõne mõistliku sõna. „Kuule nüüd, Anni,“ ütles ta, „kuidas on öieti emaga? Kui palju sa aitad teda kodus? Kas see ei oleks suurem uhkus sinule, kui peatuksid vahest kodus ja aitaksid oma majapidamises?“

Pisarad tulid öe silmi ja ta huuled värisesid, kui ta ütles: „Oh Johannes, ma kunagi pole näinud ennem asja sellest küljest.“

Sellest päevast peale tõmbas Anni tihti töökleidi univormi asemele selga, keeras käsed üles ning töötas kodus rõõmus emale ja õdedele-vendadele. Kui ta läheb nüüd koosolekule, on tema hääl muutunud ja tema tunnustuses on uus jõud, sest enne kui ta läheb rääkima tõsise usu õnnistusest, väljendab ta kodus tõsist vaimu.

Mida mõtlete Kristusest?

Variserid, millised on teie etteheited Jeesusele?

„Tema sööb tõlneritega ja patustega.“

Ja sina, Kaivas, mis sul on ütlemist Tema kohta?

„Tema on teotanud Jumalat, sest seesinane on öeldud: „Teie peate nägema inimese Poja istuvat Jumala väe paremal pool ja tulevat taeva pilvedega.“

Pilatus, mis on sinu otsus?

„Mina ei leia ühtki viga selle inimese juures.“

Ja sina, Juudas, kes müüsid oma õpetaja, kas sul on mingisugune hirmus süüdistus, mida võid heita Temale ette?

„Mina olen patu teinud süütu verd ära valades.“

Ja teie, ülemad ja sõjamehed, kes viisite Jeesust ristile, mis teil on ütlemist Tema vastu?

„Tõesti, seesinane oli Jumala Poeg.“

Ja teie, kurjad vaimud?

„Tema on Jumala Poeg.“

Ristija Johannes, mida sina mõtled Kristusest?

„Vaata, see on Jumala Tall!“

Ja sina, apostel Johannes?

„Tema on hele koidutüht.“

Peetrus, mida sa ütlesid oma Õpetajast?

„Sina oled Kristus, elava Jumala Poeg.“

Ja sina, Toomas?

„Minu Issand ja minu Jumal!“

Paulus, sa kiusasid taga Teda, mis on sul ütlemist Tema vastu?

„Tõesti, mina arvan kõik kahjuks oma Issanda Jeesuse Kristuse kalli tundmise vastu.“

Inglid taevas, mis teie mõtlete Jeesusest?

„Teile on õnnistegija sündinud, kes on Issand Kristus.“

Ja Sina, Isa taevas, kes tead kõiki asju?

„Seesinane on minu armas Poeg, kellest minul on meeleha.“

Lugeja, mida sina mõtled Kristusest?

Töö ülevaade.

Et komandör Boweri viimase külastäga ajal siin umbes aasta oli möödunud tema eelmisest külastäigust Eestis, tehti ülevaade tööst viimase 12 kuu jooksul, millest siin annan kokkuvõtte:

Tähtsamad muudatused nende kuude sees on olnud, et adjutant Thyren on üle viiand Soome, kuna allakirjutatud on saanud käsutuse Eesti Regiooni juhiks ja Tallinna esimese korpuse juhatajaks. Regiooni peakorter toodi siigisel üle endiselt kohalt Narva maanteelt Tatari tän. nr. 30. Samasse majja toodi hiljem ka üle slumiohvitseride elukorter, kuna nende vastuvõtmise toimub esimese korpuse ruumesse Sakala 18.

Soomest määrati Eestisse adjutant Birsene, et ta kogunud slumiohvitserina korraldaks seda tööd siin. Ta on ka ühes oma abiliselega selle lühikesega aja jooksul, mis ta siin olnud, juba jõudnud palju teha puudustkannatavate, haigete ja üksikute heaks. Vaestele on jagatud toiduaineid ja võimalust mööda ka riideid, eriti lastele. Haigete juures on valvatud ja nende eest hooldatud. Vanade ja haigete kodusid on puhastatud, nende riideid korraldatud jne. Ka enne adjutanti siia tulemist on juba seda tööd tehtud, kuna nüüd see on saanud paremat hoogu.

Läinud aastal juhatas väljasekretär Soomes, kolonel-lt. W. Mohell kongressi maikuus ja komandör Bower juhatas ohvitseride koosolekuid novembrikuul. Ka peasekretär, kolonel Sjöblom külastas kõiki korpuseid Eestis septembrikuul.

Aasta algusel käis siin rahandussekretär, kolonel-lt. Wahlström, peakorterist Soomest reviderimas regiooni peakorteri raamatuid ja arveid. Allakirjutatud on reviderinud neid slumia ja korpuste, ja kõik on leitud korras.

Kahjuks oleme ikka veel täiesti sõltuvad rahvusvahelise peakorteri toetusest, mida meile lahkesti antud järjekindlalt. Et sissetulekuid siin arvestada ei või, ei ole meie ka võinud tööd laiendada, kuigi see oleks väga tarvilik.

1938. aastal on slumiohvitserid tarvitanud 1176 tundi kodus käimise jaoks, 87 tundi haigete juures valvanud, 458 perekonda mitmel viisil aidanud. Slumitööd kuulud läinud aastal on olnud Kr. 1.871,23. Peale selle on korpustes tarvitatud sotsiaal-töö jaoks Kr. 433,74.

Korpustes ja mujal on korraldatud 1441 koosolekut, millel on viibinud 60.688 inimest ja 4483 tundi on korpuse (Järg 7. lhk.)

Ristivõitleja läheb oma Issanda rõõmusse.

Salvatsioonistid saavad oma juhi ta viimisel teekonnal. Haarav koosolek puusärgi juures. Tuhanded inimesed seisavad tänavatel, kui möödub leinarong. Komandör Karl Larsson esindab kindralit sel puhul.

Komandörit Henry Bower †.

Neljapäeval, 4. mail lehvib Päästarmee peakorteri ukse kohal lipp pooles vardas. Ja hommikulehed teadsid jutustada, et Päästarmee Soomes ja Eestis juhataja, komandörleitnant Henry Bower on eelmisel öhtul ära kutsutud siit maailmast. Vähe hiljem teatati sama sõnumit raadios. Kõikjal see jättis oma mulje. Inimesed tänavail vaatasid vaikes kaastundva pilguga salvatsioonistide, ja mõned isegi võõrad — väljendasid oma kaastunnet sõnuse.

„Meie komandör on surnud!“ olid esimesed sõnad, millega päästeohvitserid tervitasid teineteist ja hinges olid mitmesugused tunded. Meie komandör surnud! Arusaamatu! Tema, kes nii nooruslikult ja näilikut täis elujõudu liikunud meie seas. Küll teadsime seda, et ta on haige, ent siiski oli meil täielik lootus tema paranemisele. Ainult proua komandör valmistus ette sellele, mis teda pidi ootama, ja kuivatades surmahigi oma abikaasa palgelt, ta alandas oma südant üha enam Jumala tahtmise alla. Ja sarnase taevase rahuga, mida omab Jumala töötustel hingaja, kohtas ta lahkumise rasket tundi kolmapäeva öhtul 3. mail. Ruumis valitses püha vaikus, kui surm kogus oma kalli loikuse.

Päästarmee uued juhid Eestis ja Soomes.

Kindral on määranud Inglismaa põhja territooriumi peasekretäri, KOLONEL HUGH SLADEN'i tema abikaasaga Päästarmee töö juhiks Eestis ja Soomes.

Kolonel on vana, ustav päästeohvitser, kellel on mitmekülgset kogemust, mida ta omandanud 41 aasta jooksul, mil ta on andunud täielikult päästeohvitseri tegevusele.

Proua Sladen on sündinud Booth-Tucker, ja nii siis Päästarmee asutaja tütre tütar ja praeguse kindrali õetütar.

Meie uued juhid saabuvad Helsingisse juuniku kolmandal nädalal ja neid seatakse ametisse rahvusvahelise sekretäri, komandör Blowersi, poolt kongressi tervituskooolekul Messuhallis.

Palugen, et Jumal tarvitaks kolonel ja proua Sladen'i rikkalikuks õnnistuseks töös meie mail.

Peakorter, 19. mail 1939.

R. SJÖBLOM,
Peasekretär.

Kindel teadvus.

INIMESIED, kes ei ole uuesti sündinud, saavad ära Püha Vaimu, sellepärast, et nad ei või „näha Teda“. Kindralit see on põhjuseks, et mitmed naeravad mõttele Vaimu liigist — nad „ei näe Teda“. Sa võidelda ilmalikule inimesele: „Püha Vaim elab minus, ja ta vastab sulle: „Ma ei või näha Teda.“

Oled sa kunagi kuulnud kellegi vana kristlase kahekõneste vabamõttele arstiga? Arst kogu oma teadusega tunnistas, et pole olemas hinge, ja küsis: „Kas te olete kunagi näinud hinge?“ — „Ei,“ vastas usklik. „Kas te olete kunagi kuulnud hinge?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi haistnud sarnast

hinge?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi maitsnud hinge?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi tundnud hinge?“ — „Jah,“ vastas mees. „Ma tuncan üht eneses.“ — „Hea küll,“ jatkas arst, „siin teil on neli meelt ühe meele vastu. Ainult üks on teie poolt.“

„Olgu peale,“ vastas usklik, „aga kas teie olete kunagi näinud valu?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi kuulnud valu?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi haistnud valu?“ — „Ei,“ — „Kas te olete kunagi tundnud valu?“ — „Jah.“

Just nõndasama on Püha Vaimuga. Kui sina, kes võib-olla lugesid neid ridu huviga, võiksid ainult tunda Tema mõju, siis sa enam ei kahtleks Tema olemasolus, kuigi sa ei või näha Teda.

käsitööd vaid pahempoolt ja ei mõista, mispärast niidid lähevad nii, nagu nad on, kuid igavesel hommikul meie näeme seda õigelt poolelt, ja siis meie mõistame, mis meie pilkudele siin oli varjatud.

Kui koor oli laulnud, said sõna Tampere diviisi juht ja naisotsialtöö ülem. Kolonelid Mohell ja Wahlström lugesid ette kindrali tervituse. Oli saabunud ka palju kaas-

tundetelegramme mitmelt maalt, kus kojuläinud komandör töötanud.

Sügav liigutus haarab juuresviibijaid, kui loogist kõige enam tabatud, proua komandör Bower, astub esile. Ent see ei ole kurbusest murtud naine, kes seisab meie ees. Tema vapper, särav vaim peegeldub vastu igas tema sõnas, ja meie kuuleme aulisemat sõnumit, mis kunagi peetud

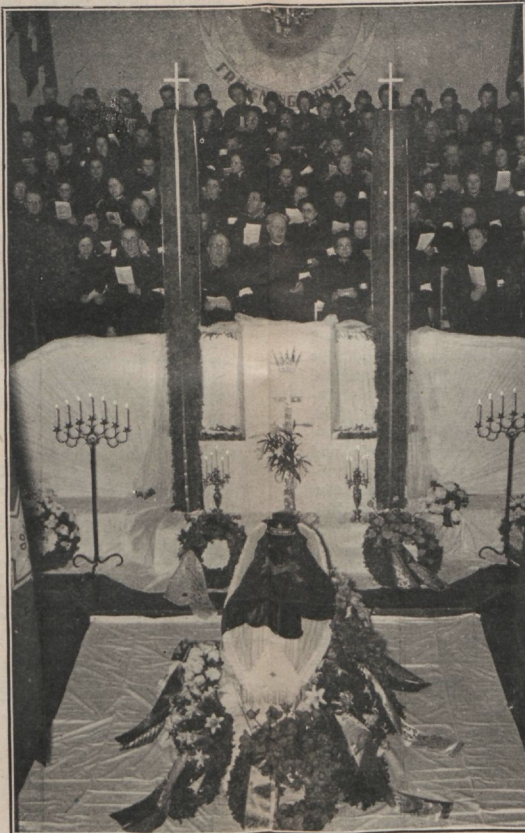
puusärgi juures, ja mille tõttu kõik juuresviibijad peavad nutma. „Täna ma seisan haa juures. Kuid on Üks, kes seisab mu juures. Seesama, kes seisab Marta ja Maria juures nende mures. Ja tema sõnad minule on samad, mis neilegi: „Kes minusse usub, peab elama, ehkki tema sureb.“ Ma ei kahtle tema sõnades, sest ta ei ole veel kunagi petnud mind. Ma ei vaata haaule, ma vaatan üles taevase maa poole...“

Sel öhtul, kui mu armas läks minu juurest, ja ma jälginud tema viimast võitlust haiglas, ja näinud tema silmi rahus sulgema, saatis armas kolonel Boije mind koju. Kui siis olin oma üksilduses kodus — selle ajani ma ei teadnud, kas ma seisin oma jalgadega maa peal — hüüdsin ma oma südame sügavusest: Jeesus räägi! Ma avasin väikeses raamatu piiblisalmidega, ja mu pilgud langesid sõnadele: „Sel olen mina, ärge kartke!“ Siis ma nägin Jeesust. Varemalt olin Peetrusena vaadelnud laineid. Kuid nüüd pöördusin neist — ma nägin Jeesust. Ma lugesin veel oma väikeses raamatus: „Ära karda. Ma olen esimene ja viimane.“ Sel hetkel nägin ma vaimus kaks teed. Ma nägin heledat silda taeva ja maa vahel, ja ma nägin suurt Ülemkarjast, kes oma parema käega juhatas mu armsat üle selle silla. Oh, kui meeleldi tahtsin minna ühes nendega, et näha vähegi tervitust teisel pool. Ent kate tõmmati ette. Siis haaras karjase parem käsi minu kätte, sama käsi, mis talutanud mu armsa üle teisele poole. Ja ma nägin teise tee, minu tee. Ma pidin lohutama neid, kes on rõhitud südamega ja juhata-ma eksinuid isakoju. Ma pühendasin iga hetke mu järel-olevast elust sellele teenistusele. Sõbrad, kas teie tunnete rõõmu, mis saab osaks neile, kes armastavad Jumalat, rõõmu, mida võib kogeda ka kindides surmavarju orus?

Peasekretär tänas veel kojuläinud juhti enese kui ka teiste sõprade nimel.

Lauldi lõpulaul ja komandör Larsson lõpetas haarava püha tunni palvega.

Vähe hiljem kanti puusärgi kaheksa meesohvitseri poolt ootavale surnuvankrile, kuna suur hulk inimesi vaatasid vaikselt pealt. Pikk leinarong liikus, Soome ja Inglise lipuga eesotsas, matusepaiga poole. Tuhendeid pealtvaatajaid oli kogunenud tänavatele,

Juhataja kirstu ümber Helsingi Templis.

Teie igal hommikul järgmine otsus:

Katsun täna elada lihtsalt ja ilma pettusest ning püsida rahulikus meeles, hoiduda rahulematusest, rahutusest, nukrusest, sümest ebapuhutusest ja isekusest, olla rõõmus, laia silmavaatega, helde ja oma keelt valvav, harrastada kokkuvõid, olla täpne oma kõnes, innukas oma tööl, ustav kõiges oma tegemistes ja usaldada lapselikult Jumalat.

Ma tahaksin tänada arste, kes nii enastohverdavalte tegid oma parimat tema kasuks. Ma tahan tänada halastajadesid, kes nii õrnade kätega kohendasid tema patja. Ma tahan tänada iga armast sõpra teie osavõtu ja eestpalvete eest. Eriti ma tänan komandör Larssonit, kes tuli mu juurde mu suure kurvastuses kui sõber.“

Proua komandör astus puusärgi juurde, et jätta jumalaga komandöriga. Ta asetas kirstule kimbu roose poja poolt Inglismaalt ja teise kimbu valgetest liiliatest enese poolt, ja ütles: „Armas isa, armastus on igavene. Oh, mu armas, meie sõprus elus oli auline, ja see on kestev. Sina palud mu eest. Nägemiseni, mu armastatud, kuni päev koitab ja varjud põgenevad...“

Peasekretär tänas veel kojuläinud juhti enese kui ka teiste sõprade nimel.

Lauldi lõpulaul ja komandör Larsson lõpetas haarava püha tunni palvega.

Vähe hiljem kanti puusärgi kaheksa meesohvitseri poolt ootavale surnuvankrile, kuna suur hulk inimesi vaatasid vaikselt pealt. Pikk leinarong liikus, Soome ja Inglise lipuga eesotsas, matusepaiga poole. Tuhendeid pealtvaatajaid oli kogunenud tänavatele,

Peasekretär tänas veel kojuläinud juhti enese kui ka teiste sõprade nimel.

Lauldi lõpulaul ja komandör Larsson lõpetas haarava püha tunni palvega.

Vähe hiljem kanti puusärgi kaheksa meesohvitseri poolt ootavale surnuvankrile, kuna suur hulk inimesi vaatasid vaikselt pealt. Pikk leinarong liikus, Soome ja Inglise lipuga eesotsas, matusepaiga poole. Tuhendeid pealtvaatajaid oli kogunenud tänavatele,

See oli Jeesus.

MIDA KEEGI HIINLANE NÄGI, KUI TA SULGES OMA SILMAD.

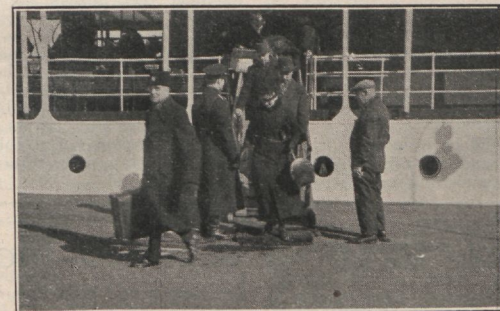
Keegi pöörnud hiinlane ütles korra: „Olin all sügavas augus, vajunud pooleldi mudasse ja hüüdsin, et keegi aitaks mind. Kui vaatasin üles, nägin kedagi vana halljuukselise meest, kes vaatas alla minuile ja ütles: „Mu poeg, kui sa oleksid lugenud minu raamatuid ja jälginud nende õpetusele, siis sa ei oleks olnud siin.“ Ütlesin: „Jah, isa, aga kas sa ei või aidata mind välja?“ Kui vaatasin üles, oli ta läinud.“

Peagi nägin kedagi teist liiginevat ja keegi mees kummardas minu kohal. See oli Buddha. Ta ütles: „Mu poeg, sulle oma silmad ja puhka. Ära mõtle asjadele, mis võivad rühkuda su rahu. Siis, mu laps, oled sarnases heas rahus nagu minagi olen.“ Vastasin: „Ja, isa, teen seda, kui olen jälle maapinnal. Kas sa ei võiks aidata mind siit üles?“ Aga ka Buddha oli läinud ära.“

Olin juba üsna sügaval, kui tuli veel keegi. Tema näol olid kannatuse märgid. Hüüdsin temale: „Oh isa, kas sa ei võiks aidata mind?“ „Mu laps,“ ütles ta, „mis sul viga?“

Enne kui võisin vastata ta küsimusele, oli ta all minu juures. Ta pani oma käed minu ümber. Ta andis mulle süüa ja puhkust. Kui minuga oli kõik korras, ta ei oelnud: „Ära tee nii teisel korral,“ vaid ta ütles, „nüüd kõnnime ühes koos.“

Ja meie oleme kõnninud tänapäevani üheskoos.“

Komandörit, ühes proua Boweriga tuleb koju Eestist pärast oma viimsete koosolekute juhatamist.

mille kaudu leinarong liikus edasi. Soome laheained laulsid oma kevadist vabandslaulu ja päike paistis hellalt pilvedevabast taevast. Kevad, kevad! Sinu võim on suurem kui surm! Sa lased seda, mis külvatakse nõtruses, tärk-gata aus!

Kirst lasti hauda, kuna lipud andis au. Opetaja R. Tiijõnave sellel redelil ülespoole selle järele, kui tahtlikud meie oleme loobuma kõigest, mis ei ole Jumalale meeleheaks. Mu mees on jõudnud viimasele trepiastmele ja läinud üle küldse silla oma Issanda rõõmusse.

Ta oli väga väsinud, kuid nüüd ta on saanud puhkust.

päästetute võidust surma ja haa üle ja lõpetas sõnadega: „Nagu oleme kannud maist ihu, saame kanda ka taevast ihu.“

Suur rahvameri laulis haa ümber: „Kui mind Issand koju kutsub, ja komandör Larsson palus Jumala õnnistust kõikide üle.“

Rahvahulk lahkus vähehaaval, kuid ilusate lilledega kaunistatud kängas näitas, kuhu Soome salvatsioonistid valmistanud viimse puhkepaiga oma juhile, üllale Suur-Britannia pojale, komandörleitnant Henry Bowerile.

Puhka rahvas, kuni Jeesus Kristus äratab sind igaviku kirkal hommikul!

Veetleja ja veedeldud.

„Kui teie patud ka oleksid veripunased.“

ometi juhivad nad kõige süütuma näoga inimesi otse hukatusse.

Jerry, sa ei mõista seda, aga kahekümne aasta eest lõppes suur sõda. (On neid, kes ütlevad, et see ei ole praegugi veel lõppenud.) Õeldakse, et see maksnud kaheksa miljoni inimese elu ja kakskümmend üks miljonit meest muutunud enam või vähem invaliidiks. Kui meie tõesti mõtleme sellele ja kõigele, mis see sisaldab, ja siis ei ole ka meist inimestest kedagi, kes mõistaks seda. Meie teame vaid, et oli inimesi, kes haaratud igatsusest võimu järele, ahnusest ja vihkamisest, ja et need juhtisid inimesi lahinguväljale. Ja nii said emad ja isad nutta miljonite pisaraid ja minna murtud südametega enneaegselt hauda.

Leidub ka mehi, ning isegi naised, kes vähese kasu eest müüvad oma au ja teiste head käekäiku, levitades igal mõeldaval viisil halbu harjumusi ja liiderlikkust. On avalik igaihele, kes teab, mida pakutakse maailma müügiturul, et näit. vooresetu sopakirjandus — mõeldud ainult nõrkade iseloomude veetlemiseks kõlblusetusele — pakutakse avalikult ja et igasuguseid veidraid ja halbu asju võib näha odava hinnaga, see tähendab, vähese raha eest. Hind muutub aga küllalt kalliks, sest need paigad on au ja kõlbluse tapamajad, ehkki neid ei nimetata nii meelitatavatel kuulutustel. — Kas ma

peaksin rääkima teistest neetud pesadest, kuhu inimesi peab tõmbama igasugusel viisil? Häbimajadest ja elumustest, kus sünnib kurbus, kuna viin voolab punasena, punasena kui veri tapapingil? Kõik päevased lehed jutustavad neist. Milline häbi ja kurbus meie maal!

Jällegi leidub inimesi, kes jumalakartmatute ja uskmatus sõnadega mürgitavad noori, kergesti juhitavaid meeli. Neid leidub koolides ja avalikkudel turgedel, vahest ka avalikkudes kõnelejate puldides ja tegutsevad kõnedes ja kirjas, meelitate uskmatus teele kõiki, keda nad võivad. Uskmatus tee on viletsuse tee. Ta viib hukatusse, kui Jumala sõna räägib tõtt.

Nii lähevad mõtted siia ja sinna, nähes sinu süütu nägu, Jerry, kui sa juhid lambakarja tapale. Sa ise pääsed karja hukatusest, ja see on hea, sest sa ei ole teinud midagi paha. Ent see, kes veetleb ja juhib valesti kaasinimesi, ei või ära pääseda hukatusepäeval! Temast on meie Issand ise öelnud, et talle oleks parem, kui vesikivi pannakse talle kaela ja ta heidetakse mere sügavusse. Ta oleks lootusetult kadunud, kui ei oleks sünu, mis maksvad niihästi veetlejale kui veedeldule: „Kui teie patud on kui helepunased riided, siiski peavad nad valgeks saama kui lumi; kui nad on punased kui verekarva riie, peavad nad ometi valge villa sarnaseks saama.“

Müüdnud maailmale.

„Nemad kulutavad oma päevi õnnega, ja silmapilkmise ajal lähevad nemad alla hauda.“

Jobi 21:13.

MÕNE aasta eest arreteeriti fanaatiline jutlustaja sellepärast, et ta oli surmanud jeteistaastase tüdruku. Ta oli kuulutanud ühes eramajas suure rahvahulgale oma jõust äratada üles surnuid. Oma kõne lõpul surmas ta rohtudega 14-aastase tütarlapse tema vanemate nõusolekul, et siis näidata oma üleloomulikku jõudu. Peale tema kahetunnilist palvet ja hultustust said vanemad aru, et ta on petja, ja teatasid sellest politseivõimudele, kes vangistasid ta.

Rumalad, petetud vanemad andsid heatahtlikult oma noore tütre sellele hirmsale surmale, ja siis, kui nad olid teinud nii, nad oleksid andnud oma elu ja vere, et saada tagasi seda tegu.

Nii on kümned tuhanded vanemad kuulanud töötusi maailmas, kus lubatakse pikka elu, kõrget seisukohta, rikkust. Nad on näinud, kuidas õnn ootas väljasirutatud kätega ja ütles: „Andke meile see hing ja meie näitame teile, et on väärt elada.“

Mitmed on kasvatanud üles oma lapsi sel teel, on andnud neid heatahtlikult ilmlikule elule, auahusele ja kergele elule, ning nüüd nad ringutavad käsi, nähes oma armsaid, keda nad mõtlesid olevat nii kindlad, vaimulikult surnud — mõne elu on täiesti varemsi ja kõrvale heidetud kui närtsinud liil teeäärrel.

Seiske sellel alusel, kus on Jeesus Kristus. Ta on võitnud vaenlase. Meie elame, et võita; selleks vajame palvet ja abi Jumalalt, et võita „tugevat meest“, kes piitab hävitada inimeselid.

„Igaüks, kes iial Issanda nime appi hüüab, peab saama päästetud.“

mujooni. Kui meil ei ole armu teiste vastu, siis meil ei ole Kristuse vaimu. Arusaamise ja armulikkuse vaimu arendamine on meile kõigile kasuks.

„Õndsad on rahunõudjad; sest neid peab Jumala lapsiks hüütama.“ (Matt. 5:9)

Ristil on tehtud rahu Jumala ja inimese vahel. Meid on kutsutud Kristuse saadikuks, et meie räägiksime inimestele kõikjal, et Tema armasa Poja pärast „Jumal on lepitatud meiega; võime kuulda Tema andestavat häält; nüüd võime julgusega läheneda Temaile ja hüüda „Abba Isa“.“

Tõesti, õndsad on rahutegejad.

„Õndsad need, kes vaimus vaesed; sest nende päralt on taevariik.“ (Matt. 5:3.)

Meie Issanda poolt õndsaks kiidetud on need, kellel on sarnane kindel hinge olukord ja mitte ainult mõõdu kogemus. Meie oleme tõeliselt õndsad, kui meie teame, et enesest meie ei ole midagi ja oleme alati sõltuvad Jumalast. „Midagi, mida oman, ei ole minu, vaid see kuulub Andjale. Mina olen Tema ja Tema on minu alati ja igavesti.“

„Õndsad need, kellel nälj ja janu on õiguse järele; sest nemad peavad täis saama.“ (Matt. 5:6)

Jumal on valmistanud õiguse — mida me ise ei oma — kõigile, kes usuvad Issandat Jeesust Kristust. Seda õigust ei või osta ega teenida. Issand ise on meie õigus, ja Jumal laseb meid rietuda Tema Poja õigusega, mida antakse meile, kui elame Kristuses.

„Õndsad need, kes kurvad on; sest nemad peavad saama rõõmstatud.“ (Matt. 5:4)

See kurvastus ei ole nii nagu maailma kurvastus, mis põhjustatud patu tagajärjedest; aga „õndsad kurvad“ nutavad patu pärast nende südames. Kas meie kuulume nende liiki? Siis meie tunneme rõõmu pattude andestamisest. „Mu tänuil süda imetleb alati su halastust, oh Issand.“

„Õndsad need, kes puhtad südamest; sest nemad peavad Jumalat nägema.“ (Matt. 5:8)

Meie ei tea, milline suur au saab meile osaks, kui me kord näeme Kuningat Tema aus. Aga meie teame, kui meie südamed on puhastatud Kolgata punases lättes, et meie näeme Jeesust ja muutume Tema sarnaseks, sest meie saame Teda näha, nagu Tema on. Nüüd meie näeme segaselt, nagu peeglist, aga kui meie sidameid on puhastatud, Kristus ilmutab iseenast meile.

Issanda õndsad.

„Õndsad on tasased; sest nemad peavad maa pärima.“ (Matt. 5:5)

Kes meie oleme, on Issandale suurema tähtsusega, kui mida meie teeme; tasandus ja vaikne meel on Temast kõrgesti hinnatud. Meie sageli ühendame tasanduse nõrkusega, aga keegi on nimetanud seda varjulepandud jõuks. See on tõesti ilmutatud Jeesuse elus. Tasandus on tõelise Kristuse järgija iseloomujoon, ja seda peab õppima Meistri jalge ees.

„Õndsad on armulised; sest nemad peavad armu saama.“ (Matt. 5:7)

Arm on Jumala lahkus neile, kes ei ole teininud seda, ja kuulub Tema loomusse. Kui meie oleme kogenud Jumala armu ja oleme osasaajad jumalikust loomusest, siis on armulikkus üks meie iseloo-

Tee ja siht.

JÄRELÄRIMISEBÜROO
otsib kadunud omakseid igal maal, kus Päästearmee tegutseb. Tasu järelekuulamiste eest kodumaal on Kr. 2.— ja välismaal Kr. 3.— Neid, kes võivad anda mingisuguseid andmeid allmainitud isiku kohta, palutakse lahkesti kirjutada meie peakoristerisse. Address: Major C. F. Dahl, Tatar 30–2, Tallinn.

Johannes Mihkli p. Baumverk, sünd. 12. 3. 1881. Pärast arvatavasti Paide ümbrusest, kus ta olevat elanud 1925. a. Tarvitas vahete vahel eesti-pärasest nime **Paju**. Aastal 1928 ta elas Soomes ja tegutses tööhühina. Hiljem olevat tagasi sõitnud Eestisse.

„SÕJAHÜÜD“ VÕITL- JATE NIMESTIK.

Nr. 117 — aprill 1939.

Ohvitserid:

Kapt. A. Tennen 186, kapt. H. Eimann 100, kapt. M. Bleses 85, kapt. V. Muul 60.

Allohvitseerid ja sõdurid:

Seers. F. Leemann 80, sõd. H. Ülevain 65, envoi L. Bakul 40, K. ü. sekr. J. Kanter 30, sõd. A. Selliste 30, muusik E. Viikmann 25, sõd. R. Sihver 25, L. s. I. Sihver 25, seers. L. Rattik 25, nekr. M. Tammsalu 25.

Mõõga ja kilbi brigaad.

Piiblikeetkid juunikuul.

Palvemuin.

Juuni 4 — Hiina.	16. R. 5: 1—11
„ 11 — Lõuna-Ameerika.	17. L. 5: 12—26
„ 18 — Kõik allohvitseerid.	18. P. 5: 27—39
„ 25 — Meie armeekõhjad.	19. E. 6: 1—11
Luuksa.	20. T. 6: 12—19
1. N. 1: 1—17	21. K. 6: 20—31
2. R. 1: 18—25	22. N. 6: 32—40
3. L. 1: 26—38	23. R. 6: 41—49
4. P. 1: 39—56	24. L. 7: 1—18
5. E. 1: 57—66	25. P. 7: 11—17
6. T. 1: 67—80	26. E. 7: 18—30
7. K. 2: 1—14	27. T. 7: 31—35
8. N. 2: 15—24	28. K. 7: 36—50
9. R. 2: 25—33	29. N. 8: 1—8
10. L. 2: 39—52	30. R. 8: 9—15
11. P. 3: 1—9	
12. E. 3: 10—22	
13. T. 4: 1—13	
14. K. 4: 14—30	
15. N. 4: 31—44	

(Algus 3. lhk.).

ohvitseride poolt tarvitatud kodude külastamiseks. Aasta jooksul on müüdnud 9975 eks. „Sõjahüüdu“. Töö tagajärjedest võiks ka mõnda arvu anda, et aga kõikidest seda ei või teha, siis jätan ka need andmata. Jumal ükski teab, mis on korda saadatud, ja temale anneme ka au kõige eest.

C. F. Dahl
Regiooni juht.

Meie ütleme vahest, et meie elu on nagu teekäimine läbi ajast, millega tahame ütelda, et oleme rändrid teekonnal sihi poole meie ees. Arvatavasti mõistab iga rändur, et meil on siht igavikus, ja sellepärast võib näha enama jagu inimeste juures sirutamist elu-sihi järele.

Mitmed meie seast tunneme igavikuheliseid hingemaailmas, nähes, kuidas polatakse vaimulisi väärtusi, kuidas ajad muutuvad raskemaks, kannatamatumaiks ja pealiskaudsemaiks, kuidas kulla nõia võimused muudab inimeste vaadete, kui me paneme tähele, kuidas põlgamine ja vihavaen mürgib inimkonda ja teeb kooselut raskeks. Loomusunnil pöördub meie pilk ülespoole valgemate eluasemetega poole ja meie igatseme parema ja puhtama maa järele. Mitmed laulikud ütlevad nii selgesti sellest, et meie ei ela siin, oleme vaid küllalised siin maailmas, teekonnala oja koju.

Kui vaatame välistele tunnuks, siis näib, nagu mitmed vaataksid ainult alla maa poole ja oleksid rahul sellega, mida elu võib siin pakkuda. Keegi tänapäeva kirjanik ütleb: „Siin on maa, inimeste kodu. Inimesele ei ole enam muud paika ega kodu.“ Keegi teine väljendab oma mõtteid sarnaselt: „Meie põlvkond on õppinud purjetama kompassi ja mitte enam tähtede järele.“ Elu udus otsimise ajajärgus valguse ja selguse järele võib mõista sarnaseid mõtteid ja tundeid. Aga sageli on see ainult trotsiv väljendus huultega, trotsiv katse varjata oma igatsust Jumala järele, vahest on see ühe ja teise pessimisti usu väljendus. Aga väga harva on see viimne sõna, mida üteldakse. Keegi mees kirjutas mulle oma südame rahutusest. Lõpetus oli sarnane: „Vanad kiisimused kerkivad uuesti, kiisimused elu ja surma ja igaviku üle. Nad tulevad sage li murerikal õöl, kui viimane raadioheli on väsimusega vaikunud.“ Kui meie püsimise pildi juures, et elu on teekond, siis on küsimus, mis on tähtsam kui kõik muud: „Kas ma lähen õiget teed, ja milline on minu teekonna lõppsiht?“ Siin on läbikatsumine meie kõigile. Kui lihtne peaks see olema, kui me vaatame inimeste elule, võime kergesti näha, milline teadmatus valitseb ja kui kahevahel on paljud elu sihi ja teede kiisimused. Piibel ütleb ka, et mitmed arvavad ennast olevat õigel teel, kuid lõpuks nad näevad, et olid surmateel. Et jõuda selgusele, ei aita oma ehitatud arvamine

või mõte. Sõna valgus ja seletus on ainuke, mis kõlhab. On imestusväärne, kui kergemeelselt lükatakse kõrvale kõik vaimulikud küsimused. Kord oli mul juhus rongis vestelda kahe mehega. Üks neist oli lugendur päevases uudislehes artiklit vaimuliku aine üle. Ta tuli nüüd minu juurde ja palus, et ka mina loeksin sama artiklit, ja see oli algus meie jutule. Mõne aja pärast ütles üks neist: „Ma arvan, et igauks saab õndsaks oma usu järele,“ millele vastas keegi noor hallastaja, kes võttis ka osa meie kõnelusest: „See ei ole õige, sest ainult usk Jeesusesse Kristusesse teeb meid õndsaks.“ Mitmed on just samal arvamusel kui see mees. Ometi ei ole midagi tarvilikumat kui teadmine, et kõnnime õigel teel.

Prægusel ajal on nii palju neid, kes teevad kõike võimaliku inimeste elu mugavuseks ja kergendamiseks. Ja on olemas, et praegu inimesed võivad elada paremais oludes kui ennemalt. Tehnika ja kultuur on kergendanud silmapaistvalt inimeste elusid. Sirutatakse selle järele, et tasandada elu järsud kaldad ja elukardetavad kuristikud. Aga mida oleme õieti võtnud, kui teekond läheb kiiremini edasi sildeil autoteel, kui meie ometi ei ole kindlad, et reismise õiges suunas? Tahab näida, et üks ja teine asi, mis on tehtud kergendamiseks, kiirendab teekonda hukatuse ja kaduvuse poole. Mitmed ajaarengu „õnustused“ annavad sarnase järelduse. Igaüks, kes soovib näha, võib leida palju näiteid. Teekonnal on juhtumisi, mis sunnivad järelemõtlemisele. Katastroofid, mis juhtuvad nihaasti rahva kui üksikute isikute elus, näitavad tarvidust otsida endale uut teed, et mitte ühel päeval jõuda igavesse hukatusse. Kui vaatada oma elule, siis leiad selle olevat täis vigu ja eksimusi ning kurvastusi. Kui oled ükski, siis saad aru, kuhu sinu lahkimine Jumalast ja hea tujuh rahvamurruga ühes tormamiseks laial teel on viinud sind. See ei olnud õnn, mida võitsid. Juba muutub selgemaks lõppsiht kõige oma õndsusega. Keegi ütles väga tabavalt: „Inimese õnn on nagu mõni labidatäis valget liiva mullasel teel. Ta särab ja hiilgab, aga alt vaatab vastu muld, mida ta ei või katta oma vähesusega. Lõpuks meie ei näe enam mingit teed, ainult — et lohistame ennast edasi üle mulla.“

Leidub palju teenäitajaid, aga mitte kõik ei näita õieti.

Et leida Jumala teed, teed elu, on õieti väga lihtne. Meie ei pea kuulutama oma enese, sageli eksiteele viidud, südame häält. Ka mitte meelitavatele häälele väljaspöolt. Issand manitseb meid prohveti läbi: „Seiske teede peal, ja vaadake, ja küsige igaveste jalgteede järele, mis see hea tee on, ja käige siis sellel, siis leiate teie hingimise oma hinge.“ (Jer. 6:16.) Küsida teed järele, on täiesti loomulik, kui keegi on eksinud. Kui Sõna valgus saab näidata meile teed, siis ta ilmutab meile Jumala teed. Ükski ei pea minema eksiteele, ka „meelutundmiski mitte“. Aga meie peame küsimisega ausalt ja heatahtlikult, otsides teed; siis meie ei otsi ka mitte asjatult. Meie kõik võime saada valgust ja selgust Jumala teede kohta. Vast siis on elu saanud õige mõtte ja sihi, ja meie võime kõnida kindlusega edasi teel.

Jumala tee on kitsas tee, ütleb piibel. Sellepärast on nii mitmed, kes ei taha valida seda ja kardavad kõnida selle. Mitmed valepildid on üles pandud, sest mitmed on arvanud ennast omavast erilisel viisil Jumala meelele, aga oma elulaadilt nad olid askeetid ja hoidusid eemale maailmast. Kui Kristus tuli, vaatas ta elule jaatavalt, ta elu oli täis juhtumisi ja elavust. Jeesuse juures oli alati valgust ja ruumi, sellepärast tulid inimesed tema juurde. Ja ometi käis ta kitsast teed. Suurem osa ei leidnud allikat ta aulise eluga, sest nad olid kasvanud täis eneseõigust ja armastust. Jeesus käis Jumala tahtmise teel kuni lõpuni. Tee viis teda Keetsemäe ja Kolgatalle, aga ta viis teda ka koju auriki. Mida ligemale ta jõudis oma sihile, seda raskemaks muutus ta teekond. Saladus peitub ka Jeesuse sõnades: „Sest kes iial oma elu tahab hoida, see kaotab seda ära; aga kes iial oma elu ära kaotab minu pärast, see leiab seda.“ (Matt. 16:25.)

Sageli tehakse etteheiteid kristlastele, kui nad elavad taeva pärast. Nende sisemine igatus on teinud, inimeste arvamise järele, et nad kaotavad asju, mis kuuluvad sellele ajale. Oiguse pärast on see nii, et ainult tõsine kristlane suudab olla õiges vahekorras selle maailmaga. Aja mitmesugused huvid ei muutu kunagi sihiks, nii nagu see muutub maailma inimestega. Ainult siis, kui oleme näinud igavese elu valgust, võime hoiduda, et süda ja meel ei saa kistud allapoole.

(Lõpp 8. lhk.)

1.

G:duur.

1. Üks pilk Jeesusele sind elavaks teeb, Jah, just nüüd, seal on elu ka sul. Su vastu ta armastus südames keeb, Su eest surmud ta Kolgata mäel.

Koor: Vaata Päästjale! Üks pilk Jeesusele sind elavaks teeb, Jah just nüüd, seal on elu ka sull'.

2. Miks tuli ja suri ta kõikide eest, Kui sind koormast ta päästa ei või? Miks jooksis ta veri ta haavade seest, Kui su võlg alles maks-mata jäi?

3. Su usk, silmivasei ja palved ei või Andeks anda su patud, oh hing. Vaid Jeesuse veri, mis valati kord, Kõigest roojusest puhastab sind.

4. Miks kahtled nii kaua ja mures su meel? Kõik on täiesti valmis-tud sull'. Su Jeesus nii selgesti kuulutab veel: „Minu armust sa ükski saad küll!“

5. Siis võtsid nüüd rõõmuga Jeesuse käest, Elu, õigust ja õnnistust ka. Ta päästnud sind surma ja kura-radi väest, Igavesti pead elama sa.

2.

G:duur.

1. Jeesuse sarnast ei leita sõpra, Ei, ei, ei ilalgi. Võiks keegi teine meilt koorma võtta, Ei, ei, ei ilalgi.

Koor: Jeesus kõikide tarbed tunneb, Kaasas aidates aina käib. Jeesuse sarnast ei leita sõpra; Ei, ei, ei ilalgi.

2. Ei leita sõpra nii head ja püha, Ei, ei, ei ilalgi. See pärast teda ei jätta taha, Ei, ei, ei ilalgi.

3. Kuis võin sind jätta, mu elu algus, Ei, ei, ei ilalgi. Pimedal õõlgi ei puudu valgus, Ei, ei, ei ilalgi.

4. Maailma ma ei või armastada, Ei, ei, ei ilalgi. Jeesus mu sõpra kurvastada, Ei, ei, ei ilalgi.

3.

D:duur.

1. Mu Päästja ristil kannatas, Austud olgu Jumala Tall, Oh tule, hõiska Issandast, Austud olgu Jumala Tall.

Koor: Oh Tall, oh Tall, sa verine Tall. Ma nime Jeesus armastan. Sest oma hingel väge saan. Austud olgu Jumala Tall.

2. Kõik minu patud kaetud, Austud olgu Jumala Tall. Ma Päästja nimes lunastud, Austud olgu Jumala Tall.

3. On unustatud minu süüd, Austud olgu Jumala Tall. Ma taeva poole vaatan nüüd. Austud olgu Jumala Tall.

4. Kui mõddas tormid eluteel, Austud olgu Jumala Tall, Siis laulan õndsalt rannal veel: Austud olgu Jumala Tall.

5. Ja see mu laul on lõpmata, Austud olgu Jumala Tall, Et Jeesus mu eest suri ka, Austud olgu Jumala Tall.

4.

G:duur.

1. Oh kuula, hing, kuis kostab sõjalaulu Nüüd läbi maa ja ükselt uksele. Need suured tõed, mis jutustavad helid Sest sõjast, kuni lõpp saab patule.

Koor: Ristitud tules, Päästearmee, „: Maailma võitkem nüüd tule, verega.

2. Nüüd edasi, maailm me laulu kuulgu. Kõik hinged, Jeesus kutsub rõhutatud. Ja pimeduses kostab laulukaja, Viib koju rändajaid ning kadunuid.

3. Nii kaugele kui kõuekõlmin, kajab Meil sõnum pühas hing armu täiusest. Kõik mures hingad vaiksest põlvitavad Su ees, oh Issand, oma nõtrusest.

4. Siis võitjad, pärast väsitavat võitlust Aupüev on koitmas, mõõdas patuöö. Me võitlussiht on — päästa hingi patust, Siis langeb saadan, tema riik ja töö.

LAULUD

5.

G:duur.

1. Tootused ial ei peta, Igavest seisavad nad. Verega kinnitas Jeesus Kõik, mis ta lubanud.

Koor: Põlegu maa ja taevas, Kadugu kõik maailmas. Näed, kui jääd usku kindlaks, Tootused seisavad veel.

2. Tee nii kui Abraham teinud, Taeva pool' vaata sa. Lugesid sihti sa märkad, Kasvab usk, lootus ka.

3. Usu, kui pimedus piirab, Päike et kustund veel. Päästmise hommik, nii selge, Koidab ju pea su teel.

4. Usu, kui taga sind küsib Maailm nii kurjasti, Jumala Poeg käib su seltis Tullises ahjuski.

5. Usu, kui sõbrad kõik lahk'vad, Usu, et truustis Jeesus, su sõber, sind saadab Maailma otsani.

6. Usu, mis ial sul juhtub, Pea oled kodumaa. Kõik, mis siin uskusid, lootsid, Igavesti näed sa seal.

6.

D:duur.

1. Siin rutuliselt edasi Käib ristisõjamees Ja laulab ikka rõõmsasti: Mul parem aeg on ees.

Koor: Oh, mis õnn ja rõõm, kui näha saan Ma Jeesust lõpmata, Kui Talle pruut saab laulatud Kord oma petuga.

2. Ta tee võib läbi kõrbedest, Kus murdjad elajad. Ta kannab mõõka lauldes seal: Mul parem aeg on ees.

3. Kui saadan ütleb: põgene ja jätta Issandat, Ta kuuleb rahusõnumit: Mul parem aeg on ees.

4. Kui ihu raskest kannatab, Ja silmad seisivad vees. See mõte sidant kinnitab: Mul parem aeg on ees.

5. Kui viimaks võitlen surmaga. Ja süda nõrkeb sees, Siis ohkan vaikse häälega: Mul parem aeg on ees.

On sinu laulmine masinlik?

Komandör G. S. Railton.

LAULMISE RÖÖM — tähendab, kuuldada ennast laulma — on sageli ainult liha lõbustamine, tarvitava jõu alandamine ja kahjutegemine omalõbu otsijale.

Hea võimalik laul on võimalik ainult siis, kui Püha Vaim istub ja liigutab inim-südameisi ning moistuses neid jumalikke mõtteid ja tund-musi, mis täiesti vastupidised loomulikule maisele mõtlemisele ja inimsoo kiredale.

Mis on see, mis on tõstnud meie ajal võimaliku laulu niisugusele eeskujulike kõrgusele ja väärtusele? Kas see pole üksainsus tõsiasi, mida näevad kõik, et lauljad on laulnud nagu piibli prohvetid ning laulikud, olles südames väimastatud elava Jumala poolt? Nemaad laulsid — mitte laulmise, muusika ega kellegi isiku pärast, — vaid sellepärast, et nad võisid välja valada ainult pühades viisides Eluujõe suuri vooge, mis hoo-vaid nende hingest.

„Valmis lõhkema nagu uued pudelid,“ väljendab pühakiri.

7.

C:duur.

1. Kõigud elumel' usulaevaga, Kardad, et pea laintesse pead vajuma — Arva kokku õnnistused, näha saad: Kindlasti veel Jeesus tormi vaigistab.

Koor: Arva kokku õnnistused sa, Kindlas usus, suure hoolega. Arva kokku kõik, mis Jumal teind, Ja ta armustesse imetlema pead.

2. Kõnnid kurbuses ja mures rõhutud, Tundub rist nii raske, oled koormatud. Arva kokku õnnistused, mis sa saand — Rõõmpüüesard siis silmist voolavad.

3. Kui sa näed, kuis teised vara koguvad, Meele pea, et Jeesuselt sa kõike saad. Vaiksel arva õnnistused — kindlasti tea. Keegi taeva kaduvusega ei saa.

4. Kui sa varjudega kohtad eluteel, Looda Päästjale, siis rõõmsaks saab su meel; Arva siis ka õnnistused hoolega — Koju, rahurikki kord sind kannab ta.

8.

D:duur.

1. Vöin hõisata ja rõõmusta, Et Jeesust usun ma. Seal kõrges taevas üleväl, Mul ilma valmistand.

Koor: Talle kiitust anname! Ta suri seal Kolgatal, Halleluuja, halleluuja, halleluuja, amen!

2. Oh ilus imeline lin, Kus kuulast tänavad, Saan sinna ma kord ülesse Siit põrmust tõstetud.

3. Siin pole minu kodumaa, Ma võtras maailmas, Sest üleväl mu isamaa, Jerusaalemmas seal.

4. Seal Isa püha linna sees, Ei ööd, ei pimedust. Seal hinged kiitvad hõisates, Ei vala pisaraid.

5. Oh vennad, õed, lootuses Siin maa peal hõisake. Meil taeva valgu paistab ees, Seal varsti viibime.

9.

G:duur.

1. Kes teed võib näita mulle, Kuis Isa majja saan. Kes surma pimeduses. Truu juht võib olla mul? Maailm on pime, kole, pattu ja hõda täis. Kuis võin ma leida päästmist Surmast, mis ootab mind?

Koor: Jeesus võib teid mul näita, Et Isa majja saan. Hakkan ta käest nüüd kinni, Maailma valgus ta.

2. Kes parandab mu südant, Hingust ja rahu toob? Kes minu valu võtab, Keda ma usaldan? Patt on mind väga haavand, Mind hukka mõistab valm. Maailma olen läinud, Seal pole rahu saand.

3. Jeesus, nüüd tahan olla Su oma alati, Mis mul ka tuleks ette Siin elus, surmas veel. Kuigi on õõ ni pime, Lainedki mässavad, Sest sinu kindel käsi Mind Isa majja viib.

10.

E:moll.

1. Miks veel viivitat ilma teeda peal? Miks veel põlgad Päästja õrna armastust? Kuule hing, kuis ta kutsub sind teal ja sull' pakub elu, õnne, vabadust.

Koor: Rutta nüüd, rutta nüüd, Rutta Jeesuse juurde sa nüüd. Rutta nüüd, Rutta nüüd, Enne kui õõ sind piirab otsata.

2. Vaata Jumala püha Talle peal, Kes su pärast ristil palju kannatas. Viihakarikat ta tähendand seal, Kallilt, kallilt ta su hingel unustas.

3. Anna ennast tervelt ohriks temale, Siis sa lelad tõisist rühki, õnne ka. Talle veri sinu hingel puhastab, Ja su ette siis end avab õnnis maa.

Palve koolis.

Enne kui sa hakkad paluma, alandu vaiksesti Jumala ees ja katsu meelde tule-tada ja aru saada, kes Ta on, ja kui kindel on, et ta tahab ja võib aidata. Ole vaid vaiksesti Tema ees ja lase Tema püha Vaim äratada elule lapseliku meele ja absoluutse usalduse ja ootuse. Oota Jumalat nii nagu mõnda elavat isikut, kui elavat Jumalat, kes paneb sind tähele ja igatseb täita sind päästmise rikkustega. Oota Jumalat, kuni tead, et oled kohanud Tema-ga. Ja kui sa palud, katkesta siis üks ja teine kord oma palvet vaikusega, millal annad end Issandale, kui Tema ehk soovib õpetada sulle midagi või teha midagi sinus.

(Algus 7. ltk.)

Kui siht meie ees on selge, siis oleme rõõmsad ja mõte sellele annab meie julgust. Laulud teavast on meie rõõmsamad võiduhelindad. Kui nad kõlavad Issanda sõprade seas koduteel, siis võidetakse teekonna raskused ja ebameeldivad. Meie ei või kunagi saavutada igavest sihti, igatseme selle järele või unistades sellest, meie peame kõndima teel, mis viib sinna.

„SÕJA HÜÜD“ Ilmuib 1 kord kuus. Teotõlmise hind postiga aastaks 1 kr. 25 s., ½ a. 70 s. Üksiknumber 10 s. Ilumissalg 1. juunil 1939.

Vastutav toimetaja: kapt. L. Luther. Väljaandja: Päästearmee.